

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ

ТА

УГОДИ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ ХОРВАТІЯ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І НА МАЙНО

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Угоди між Урядом України і Урядом Республіки Хорватія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на майно, підписаної 10 вересня 1996 року (далі – Угода), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Республікою Хорватія 07 червня 2017 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Республіки Хорватія в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 18 лютого 2021 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змін, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Угоду.

Єдиною метою цього документа є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої Конвенції до Угоди, і він не є джерелом права. Автентичні юридичні тексти Угоди та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Угоди, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Угоди. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Угоді (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Угода», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні Держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Зміни до термінології покликані покращити тлумачення документа та не змінюють зміст положень Багатосторонньої Конвенції.

У всіх випадках посилання на положення Угоди чи на Угоду слід розуміти як посилання на Угоду з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Угоди можна знайти за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

<https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Угода, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/191_002

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Республіки Хорватія у рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 18 лютого 2021 року знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Угоди, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Угоди. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Республікою Хорватія в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 18 лютого 2021 року для Республіки Хорватія.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 червня 2021 року для Республіки Хорватія.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Угоди, набирають чинності:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2022 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 грудня або після 01 грудня 2021 року.

**УГОДА МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ І УРЯДОМ РЕСПУБЛІКИ ХОРВАТІЯ ПРО
УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І НА МАЙНО**

Уряд України і Уряд Республіки Хорватія,

[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції] ~~[бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на майно,]~~

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування, замінює текст преамбули Угоди:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія *[цього Угоди]*, без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених *[Угодою]*, задля отримання непрямої вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

Пункт 3 статті 6 Багатосторонньої Конвенції додано до преамбули Угоди:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Бажаючи надалі розвивати економічні відносини та посилити співробітництво з питань оподаткування,

домовились про таке:

**Стаття 1
ОСОБИ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ УГОДА**

Ця Угода буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

**Стаття 2
ПОДАТКИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ УГОДА**

1. Ця Угода застосовується до податків на доходи і на майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевої влади, незалежно від способу їх стягнення.
2. Податками на доход і на майно вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходу та загальної суми майна або з елементів доходу або майна, включаючи податки на доход з приросту вартості майна, на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна також як і податки на загальну суму заробітної плати і платні, сплачуваних підприємством.
3. Існуючими податками, на які поширюється ця Угода, зокрема, є:
  - а) в Україні:
    - (i) податок на прибуток підприємств; і
    - (ii) прибутковий податок з громадян

(надалі "український податок");

b) у Республіці Хорватія:

(i) податок на прибуток;

(ii) податок на доход

(надалі "хорватський податок").

4. Ця Угода застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які стягуються однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Угоди, в доповнення до або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. У розумінні цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

a) термін "Україна" при використанні в географічному розумінні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку іншу територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

b) термін "Хорватія" при використанні в географічному розумінні означає територію Республіки Хорватія в межах її міжнародно визнаних кордонів, а також будь-яку площу за межами територіальних вод Республіки Хорватія, на якій, відповідно до міжнародного права і законодавства Республіки Хорватія, вона здійснює свої суверенні права і юрисдикцію;

c) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Хорватію;

d) термін "податок" означає український або хорватський податок залежно від контексту;

e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, повітряним судном або дорожнім транспортним засобом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, повітряне судно або дорожній транспортний засіб експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "національна особа" означає будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави, і будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством Договірної

Держави;

ж) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Міністра фінансів або його повноважного представника і стосовно Хорватії - Міністра фінансів або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений в Угоді, має те значення, яке надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода, якщо з контексту не впливає інше.

Стаття 4 РЕЗИДЕНТ

1. При застосуванні цієї Угоди вираз "резидент однієї Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін разом з тим не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел в цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається відповідно до таких правил:

а) вона вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) у разі, коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;

в) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;

г) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такого резидента за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

а) місцезнаходження дирекції;

б) відділення;

в) контору;

- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце розвідки або видобутку природних ресурсів; і
- g) склад або іншу споруду, що використовується як торгова точка.

3. Термін "постійне представництво" також включає будівельний майданчик або монтажний, складальний або установочний об'єкт, або контрольну діяльність, пов'язану з ними, але тільки у тому разі, якщо вони існують більше дванадцяти місяців.

4. **[ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Незважаючи на попереднє положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:~~

- ~~a) — використання споруд виключно з метою зберігання, показу або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;~~
- ~~b) — утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, показу або поставки;~~
- ~~c) — утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;~~
- ~~d) — утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;~~
- ~~e) — утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;~~
- ~~f) — утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.]~~

Пункт 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 5 Угоди:

**СТАТТЯ 13 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ВИКЛЮЧЕНЬ,
ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ
(Варіант А)**

Незалежно від положень [*статті 5 Угоди*], термін «постійне представництво» вважається таким, що не охоплює:

- a) види діяльності, безпосередньо вказані в [*пункті 4 статті 5 Угоди*], як види діяльності, які вважаються такими, що не засновують постійне представництво, незалежно від того, чи таке виключення зі статусу постійного представництва залежить від підготовчого або допоміжного характеру діяльності, чи ні;
- b) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно з метою продовження для підприємства будь-якого виду діяльності, не зазначеного у підпункті a);
- c) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно для поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах a) і b);

за умови, що така діяльність, або, у випадку, коли застосовується підпункт c),

загальна діяльність постійного офісу має підготовчий або допоміжний характер.

Пункт 4 статті 13 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 4 статті 5 цієї Угоди зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції:

[*Стаття 5 Угоди, зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції*], не застосовується до постійного місця ведення діяльності, яке використовується або підтримується підприємством, якщо це підприємство або підприємство, що тісно пов'язане з ним, здійснює комерційну діяльність у цьому самому місці або в іншому місці цієї [Договірної Державі] і:

- a) це місце або інше місце засновує постійне представництво для даного підприємства або підприємства, яке тісно з ним пов'язане, згідно із положеннями [статті 5 Угоди]; або
- b) загальна діяльність, що є результатом поєднання видів діяльності, які здійснюються двома підприємствами в одному й тому самому місці, або одним і тим самим підприємством чи підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, не має підготовчого або допоміжного характеру,

за умови, що комерційна діяльність, здійснювана цими двома підприємства на одному і тому самому місці, або одним і тим самим підприємством або підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, являє собою взаємопов'язані функції, які є частиною цілісної ділової операції.

5. [~~ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції~~] [~~Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в 6 му пункті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.~~]

Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 5 статті 5 цієї Угоди:

СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ

Незважаючи на положення [статті 5 Угоди], але з урахуванням [пункту 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції], коли особа діє в [Договірній Державі] від імені підприємства і, діє таким чином, систематично укладає контракти або систематично відіграє основну роль, що призводить до укладення контрактів, які регулярно укладаються без внесення підприємством суттєвих змін, і ці контракти:

- a) укладені від імені підприємства; або
- b) стосуються передачі права власності або надання права на використання майна, яким володіє це підприємство або яким це підприємство має право користуватися; або
- c) стосуються надання послуг цим підприємством,

це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій [Договірній Державі] по відношенню до будь-яких видів діяльності, які ця особа здійснює для

підприємства, за винятком тих випадків, коли такі види діяльності здійснювалися підприємством через постійне місце ведення діяльності цього підприємства, розташоване в цій [Договірній Державі], не будуть призводити до того, що постійне місце ведення діяльності буде вважатися постійним представництвом згідно з визначенням постійного представництва, що міститься в [статті 5 Угоди].

6. [ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.]

Пункт 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 6 статті 5 цієї Угоди:

**СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ
ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ**

[Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо особа, яка діє в [Договірній Державі] від імені підприємства іншої [Договірної Держави], здійснює комерційну діяльність в першій згаданій [Договірній Державі] як незалежний агент і діє для підприємства у рамках своєї звичайної діяльності. Однак, якщо особа діє виключно або майже виключно від імені одного або декількох підприємств, з якими вона тісно пов'язана, ця особа не вважається незалежним агентом у межах значення цього пункту по відношенню до будь-якого такого підприємства.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво, або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Пункт 1 статті 15 Багатосторонньої Конвенції застосовується до положень цієї Угоди:

**СТАТТЯ 15 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИ, ТІСНО
ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПІДПРИЄМСТВОМ**

Для цілей положень [статті 5 Угоди] особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

Стаття 6 ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові, повітряні судна і дорожні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.
3. Положення пункту 1 застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.
4. Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7 ПРИБУТОК ВІД КОМЕРЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює комерційної діяльності в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватись у другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.
2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.
3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, понесені для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Це положення застосовується з урахуванням обмежень внутрішніх законодавств.
4. В міру того, як визначення в Договірній Державі прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.
5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибутку, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8 МІЖНАРОДНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

1. Прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибуток від експлуатації морських, повітряних суден або дорожньо-транспортних засобів в міжнародних перевезеннях означає прибуток, що одержує підприємство, визначене в пункті 1, від морських, повітряних або дорожніх перевезень пасажирів, пошти, скоту або товарів і включає:

а) чартер або оренду морських, повітряних суден або дорожньо-транспортних засобів у повному обсязі або побічних стосовно таких перевезень; і

б) оренду контейнерів і супутнього устаткування, що використовуються у зв'язку з експлуатацією морських, повітряних суден або дорожньо-транспортних засобів у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пунктів 1 і 2 також застосовуються до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9 АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поправки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10 ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства) і ця компанія є власником принаймні 25 відсотків капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 10 відсотків загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою вирішують спосіб застосування цих обмежень.

Цей пункт не зачіпає оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

Стаття 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів.

Компетентні органи Договірних Держав за взаємною згодою вирішують спосіб застосування

цих обмежень.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

Штрафи, що стягуються за прострочені платежі, не розглядаються як проценти для цілей цієї статті.

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ або місцевий орган влади, або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

7. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають у Договірній Державі і одержуються Урядом іншої Договірної Держави, її політико-адміністративним підрозділом, місцевим органом влади і Центральним банком або будь-якою фінансовою установою, якою повністю володіє цей Уряд щодо боргових вимог, які посередньо фінансуються Урядом цієї другої Договірної Держави, її політико-адміністративним підрозділом, місцевим органом влади і Центральним банком або будь-якою фінансовою установою, якою повністю володіє Уряд, підлягають звільненню від оподаткування в першій згаданій Державі.

Стаття 12 **РОЯЛТІ**

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак ці роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, то податок, що стягується таким чином, не може перевищувати 10 відсотків загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що

одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми, фільми або плівки, або інші засоби для радіомовлення чи телебачення), будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за промислове, комерційне або наукове обладнання, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау).

4. Положення пунктів 1 і 2 не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14, залежно від обставин.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, або її місцевий орган влади, або резидент цієї Договірної Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 13

ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖУВАННЯ МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 і яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції] [Доходи від відчужування рухомого майна, що формують частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої фіксованої бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.]~~

Пункт 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 2 статті 13 цієї Угоди:

**СТАТТЯ 9 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ
АКЦІЙ АБО ЧАСТКИ УЧАСТІ ОСОБИ, ВАРТІСТЬ ЯКИХ ОДЕРЖУЄТЬСЯ
ЗДЕБІЛЬШОГО З НЕРУХОМОГО МАЙНА**

Для цілей [Угоди] доходи, одержані резидентом [Договірної Держави] від відчуження акцій або співставних з ними часток у праві власності, таких як участь у партнерстві або трастовій компанії, можуть оподатковуватися в іншій [Договірній Державі], якщо у будь-який час протягом 365 днів, що передують відчуженню, ці акції або співставні з ними частки у праві власності одержали більше 50 відсотків своєї вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна, розташованого в цій іншій [Договірній Державі].

3. Доходи, одержувані підприємством Договірної Держави від відчужування морських, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.
4. Доходи від відчужування акцій акціонерного капіталу компанії або процентів у товаристві, майно яких складається прямо або посередньо, головним чином, з нерухомого майна, що знаходиться в Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій Договірній Державі.
5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах з 1 по 4, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14 НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, якщо тільки він не має постійної бази, регулярно доступної йому в іншій Договірній Державі з метою здійснення його діяльності. Якщо він має таку постійну базу, то доход може оподатковуватись у цій другій Державі, але в тій частині доходу, яка відноситься до цієї постійної бази.
2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15 ЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Незалежно від положень пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:
  - a) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 дні у будь-якому 12-місячному періоді, що починається або закінчується в даному календарному році; і
  - b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом

другої Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського, повітряного судна або дорожнього транспортного засобу, яке експлуатується підприємством Договірної Держави в міжнародних перевезеннях, буде оподатковуватись у цій Державі.

Стаття 16 **ДИРЕКТОРСЬКІ ГОНОРАРИ**

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17 **АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ**

1. Незалежно від положень статей 14 і 15, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв чи спортсмена.

Стаття 18 **ПЕНСІЇ**

Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.

Стаття 19 **ДЕРЖАВНА СЛУЖБА**

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою, її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;

б) Однак така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(і) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою, її політико-адміністративним підрозділом або місцевим органом влади, або із створених ними

фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 застосовуються до винагород і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

ПРОФЕСОРИ, ВИКЛАДАЧІ, СТУДЕНТИ І ПРАКТИКАНТИ

1. Винагорода, яку професор або викладач, який є або був безпосередньо до відвідання однієї Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави і перебуває у першій згаданій Державі протягом періоду, що не перевищує два роки, з метою проведення поглибленого вивчення або дослідження або для викладання в університеті, коледжі, школі або іншому подібному навчальному закладі, одержує за таку діяльність, не оподатковується в першій згаданій Державі за умови, що така винагорода виникає і переводиться з джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.

2. Фізична особа, яка є або була безпосередньо до відвідання однієї Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави і яка тимчасово перебуває у першій згаданій Державі виключно як студент університету, коледжу, школи або іншого подібного навчального закладу або як стажувальник, з дня її першого прибуття в цю Державу у зв'язку з таким відвіданням підлягає звільненню від оподаткування в цій Державі:

а) усіх виплат, що одержуються з метою її утримання, освіти або стажування за умови, що такі платежі виникають з джерел, які знаходяться за межами цієї Держави; і

б) протягом періоду, що не перевищує трьох років, будь-якої винагороди, величина якої не більша 1.500 доларів США за календарний рік, за залежні особисті послуги, які здійснюються в цій Державі з метою поповнення ресурсів, необхідних їй для таких цілей.

3. Фізична особа, яка є або була безпосередньо до відвідання однієї Договірної Держави резидентом другої Договірної Держави і яка тимчасово перебуває в першій згаданій Державі виключно з метою навчання, проведення наукового дослідження або стажування як одержувач стипендій або винагород від наукової, навчальної, релігійної або благодійної організації або в межах програми технічного сприяння, в якій бере участь Уряд Договірної Держави, протягом періоду, що не перевищує двох років з дня її першого прибуття в першу згадану Державу, в зв'язку з цим відвіданням підлягає звільненню від оподаткування в цій Державі:

а) суми такої стипендії або винагороди; і

б) всіх платежів, одержаних для цілей її утримання, навчання або стажування за умови, що такі платежі виникають з джерел за межами цієї Держави; і

в) будь-якої винагороди за залежні особисті послуги, які здійснюються в цій Державі за умови, що такі послуги складають частину її навчання, дослідження або стажування.

Стаття 21

ІНШІ ДОХОДИ

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, оподатковуються тільки у цій Державі.
2. Положення пункту 1 не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому разі застосовуються положення статті 7 або статті 14, залежно від обставин.

Стаття 22

МАЙНО

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента однієї Договірної Держави і знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.
3. Майно, представлене морськими, повітряними судами і дорожніми транспортними засобами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських, повітряних і дорожніх транспортних засобів, оподатковується тільки в цій Державі.
4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

Стаття 23

УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

1. Якщо резидент Договірної Держави одержує доход або володіє майном, які відповідно до положень цієї Угоди можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі, то перша згадана Держава дозволяє:
  - а) вирахування з податку на доход такого резидента суми, що дорівнює прибутковому податку, який виплачується в цій другій Державі;
  - б) вирахування з податку на майно цього резидента суми, що дорівнює податку на майно, який виплачується в цій другій Державі.

Однак ці вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або на майно, як було підраховано до надання вирахування, яка стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі, залежно від обставин. 2.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення Угоди одержуваний доход або майно, що належить резиденту Договірної Держави, звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або майна цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход або майно.

Стаття 24

НЕДИСКРИМІНАЦІЯ

1. Національні особи однієї Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин, зокрема, стосовно резиденції. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.
2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким національні особи Держави, що відносяться до них, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.
3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність у цій другій Державі.
4. Це положення не повинно тлумачитись як таке, що зобов'язує одну Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні пільги, знижки, привілеї для цілей оподаткування, які вона надає своїм резидентам на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань.
5. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 6 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.
6. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.
7. Положення цієї статті, незважаючи на положення статті 2, будуть застосовуватись до податків будь-якого виду і роду.

Стаття 25

ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не відповідно до положень цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Випадок повинен бути поданий протягом трьох років з дня першого повідомлення про дії, які призвели до оподаткування не відповідно до положень цієї Угоди.
2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим

і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Угоди. Вони можуть також консультуватись один з одним щодо усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Угодою.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів. Якщо для досягнення згоди буде необхідний усний обмін думками, то такий обмін може бути організований через комісію, що складатиметься з представників компетентних органів Договірних Держав.

Стаття 26 ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Угоди або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Угода, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Угоді. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна, також як і інформація, одержана згідно з внутрішнім законодавством цієї Держави, і буде розкрита тільки особам або владі (включаючи суди і органи управління), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і в судових рішеннях.

2. В жодному випадку положення пункту 1 не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи однієї з Договірних Держав зобов'язання:

- a) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законів і адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;
- b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління в цій або другій Договірній Державі;
- c) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці (громадському порядку).

Стаття 27 ДИПЛОМАТИЧНІ АГЕНТИ І КОНСУЛЬСЬКІ СЛУЖБОВЦІ

Ніщо в цій Угоді не буде зачіпати податкових привілеїв дипломатичних агентів або консульських службовців за загальними нормами міжнародного права або на підставі положень спеціальних угод.

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Угоди:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ
(Положення про тест основної мети)**

Незважаючи на будь-які положення [Угоди], пільга, передбачена [Угодою], не надається стосовно виду доходу або капіталу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Угоди].

**Стаття 28
НАБУТТЯ ЧИННОСТІ**

Ця Угода набуває чинності після шістдесяти днів з дня останнього повідомлення по дипломатичних каналах, яке свідчить про завершення внутрішніх юридичних процедур, визначених у кожній Договірній Державі, для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода буде діяти стосовно податків на одержуваний дохід або майно для оподатковуваного періоду, що починається з або після 1-го січня календарного року, наступного за роком набуття чинності цією Угодою.

**Стаття 29
ДЕНОНСАЦІЯ**

Ця Угода буде залишатися чинною протягом невизначеного часу, але кожна Договірна Держава може до або на 30-е червня будь-якого календарного року, що починається по закінченні п'яти років після дня набуття нею чинності, подати по дипломатичним каналам письмове повідомлення про денонсацію іншій Договірній Державі. У такому випадку ця Угода припиняє свою дію стосовно одержуваного доходу або майна для оподатковуваного періоду, що починається з або після 1-го січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення про денонсацію.

Вчинено в м.Києві 10 дня вересня 1996 року в двох примірниках, кожний хорватською, українською та англійською мовами, причому всі тексти однаковою мірою автентичні.

У разі розбіжностей в тлумаченні українського і хорватського текстів перевага надається англійському тексту.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Республіки Хорватія
(підпис)